

Warszawa, dnia 6 sierpnia 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 458/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Adrianna Sadowska

po rozpoznaniu dnia 6 sierpnia 2021 r.

sprawy G. K., syna J. i T., ur. (...) w W.

obwinionego o przestępstwa z art. 86 § 1 kw, art. 97 kw w związku z art. 44 Prawo o ruchu drogowym, art. 94 § 1 kw w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 6 Ustawy o kierujących pojazdami

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 27 stycznia 2021 r. sygn. akt V W 466/20

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 50,00 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania odwoławczego.

VI Ka 458/21

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 27 stycznia 2021 r. w sprawie V W466/20 G. K. został uznany winnym popełnienia wykroczeń z art. 86 par.1 kw, 97 kw. i art. 94 par.1 kw. i za to ukarany został karą łączną 1000 zł grzywny, zaś na podstawie art.94par.3 w zw. z art.29 par.1 i 2 kw. orzeczono wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy.

Wyrok ten zaskarżył osobistą apelacją obwiniony kwestionując go w całości. Zarzucił wyrokowi rozpoznanie sprawy powierzchownie i w konkluzji wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanych mu czynów, lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego nie jest zasadna i przez to nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze odnosząc się do zarzutu powierzchowności w rozpoznaniu sprawy nie sposób wywnioskować, co autor ma na myśli. Zwłaszcza, że nie wskazuje żadnych dowodów, których sąd orzekający nie przeprowadził. Jest wręcz odwrotnie sąd przeprowadził wszelkie dostępne mu w sprawie dowody, ocenił je nie wychodząc poza ramy art. 7 kpk. Jak też 5 par. 2 kpk. Na podstawie tak ocenionych dowodów trafnie zrekonstruował stan faktyczny w sprawie.

Odnosząc się do drugiego argumentu jakoby nie doszło ze strony obwinionego do ucieczki z miejsca zdarzenia zauważyć trzeba, iż sam obwiniony wskazał, iż odjechał z miejsca zdarzenia, a takie zachowanie wypełnia znamiona art. 97 kw. Fakt powrotu po jakimś czasie nawet jeżeli miał miejsce nie ma tu żadnego znaczenia, jak też fakt nieobecności

pokrzywdzonego, albowiem trudno wymagać od niego by oczekiwał na sprawcę, który oddalił się nie wiedząc czy ten w ogóle wróci i po jakim czasie.

Reasumując, żaden z argumentów apelacji nie mógł spowodować zmiany lub też uchylecia zaskarżonego wyroku.

Nadmienić trzeba, iż autor apelacji choć zakwestionował wyrok w całości w ogóle nie odniósł się do pozostałych przypisanych mu zarzutów. A wreszcie zauważyć trzeba, że sama w sobie apelacja jest nielogiczna i sprzeczna z linią obrony obwinionego prezentowaną na rozprawie w Sądzie I instancji w czasie której obwiniony składając wyjaśnienia wskazał, iż nie doszło do żadnej kolizji. Zachodzi zatem pytanie po co jak deklaruje w apelacji wrócił na miejsce zdarzenia, które nie miało jego zdaniem miejsca.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118 i 119 kpw.